

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

§. Ab Archiepiscopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

2. Archiepiscopus citans partes super causa appellationis ab interlocutoria aut grauamine, exprimere debet causam, alias citatus comparere non teneatur. Negat hanc doctrinam receptam Franc.
3. Iudex appellationis partes citare debet.
4. Non tamen debet mittere cum citatione partis judicia quoad inhibitionem, si sit appellatum ab interlocutoria, non item si a definitiu, vel interlocutoria vim definitiu habente.

§. Ab Archiepiscopo.

Si ab Archidiaconis aut Decanis, aliisq; Episcopo subiectis Decanis appelletur, appellatio tendere non potest ad Metropolitanum Episcopo omisso, nisi aliud per consuetudinem prouinciae receptum sit.

Notandum. vnic. Consuetudo diuturna, si rationabilis non sit, jurisdictionem dare non potest. c. Cum contingat. 13. de foro compre. & notar gloss. hic verb. consuetudine. esset autem irrationabilis consuetudo, si appellatio fieret ad Iudicem minorem, vel si appellatio fieret ad eum, qui eiusdem fori seu tribunalis jurisdictionem habet. cit. c. 2. Talia enim sunt contra rationem ac veluti substantiam appellationis, cum ea sit vocatio ad maius & superius tribunal. arg. c. Inferior. 4. dicitur. 21.

§. Cùm autem.

Si à Coëpiscopo aut Officiali eius ante sententiam definitiua appellatum sit ad Metropolitanum, ipse vel Officialis eius partes citare non debet, neque causam alteri delegare, si ratio probabilis appellationi inserta non sit.

Pro intellectu repeate quod dixi in c. 1. b. pte. & lib. appellationem ab interlocutoria vel grauamine fieri non posse, nisi causa probabili allegata, quæ si probata fuerit,

legitima censembitur, hæc autem allegatio cause fieri debet, non tantum in scripto seu libello porrecto Iudici à quo, sed etiam in libello porrecto judici ad quem, & nisi talis causa in libello expressa sit, judex ad quem procedere non debet ad citandas partes, aut causam appellationis delegandam, ita explicat Franc. hic.

Aliam theoriam ponit h̄c Innoc. n. 2. qui est author huins Canonis, quod Archiepiscopus in citatione partium super causa appellationis ab interlocutoria, aut grauamine exprimere debeat causam, cum alioqui citatus comparere nō teneatur. Si enim Iudex jurisdictionem non habeat in personam, nisi ex causa speciali, seu incidente, tunc debet in citatorio exprimere causam; secus si jurisdictione Iudici competit per se & ordinariè, tunc enim ob reverentiam Iudicis, ne autoritatem eius contemnere videatur, citatus comparere debet, tametsi dubitetur, num sit ipsi subiecta persona, quæ citatur; quandoquidem ipsius Iudicis est cognoscere, num sua sit jurisdictione. l. Siquis ex aliena. s. ff. de iudicis. Aliter tamen dicendum, si notorium sit, Iudicem non esse competentem, seu nulla jurisdictione prædictum erga hauc personam, teste Gloss. ibidem. Atqui in proposito castum notum est, quod Archiepiscopus nullam jurisdictionem habeat erga subditos Coëpiscopisui, nisi in casibus quibusdam exceptis, ergo in citatorio casum seu causam citandi exprimere debet.

Porrò tametsi ipsa appellatio, si nimis in citatorio dicatur appellatum esse à definitiua causa, sufficiens sit, se custamen esse videtur in appellatione ab interlocutoria, cum talis appellatio ad Curiam Metropolitani devolvi non possit, nisi ex causa probabili allegata. Hæc est probabilis theoria, quam h̄c impugnat Franc. & vsu non receptam ait, atque ad authoritatem Innocentij responderet, hæc eum scripsisse ut Doctorum, non vt Canonis Conditorem.

§. Si vero.

Si post interpositam appellationem ad Me-

d d d d 3

uo.